

Jeg kan ikke forstå annet enn at riksadvokat Aulie og statsadvokat Dorenfeldt hadde embetsmessig plikt til straks å ta aksjon og granske Bjørnviks forhold til bunns. Et av vitnene, fru H., har skriftlig erklært at hun allerede i oktober 1946 varslet riksadvokat Aulie om Bjørnviks graverende forhold, men såvidt meg bekjent unnlot han å etterforske saka. Statsadvokat Dorenfeldt må — som før nevnt — vel også hatt kjennskap til forholdet gjennom Somdalens rapport og artikkelen i «8. Mai» i desember 1949.

Hvis nå justisministeren — som for Haftings vedkommende — vil fremheve at Bjørnvik ikke har hatt noen innflytelse på rettsoppgjøret, så vil en sikkert komme til et helt annet resultat ved å granske parallele dommer i Buskerud og Vestfold. En høyt ansett jurist har i dommerforeningen for noen år siden påtalt at det var et misforhold mellom dommene i Buskerud og Vestfold. Jeg har i det siste også gransket en rekke dommer vedr. landssvik saker i disse to fylker og jeg er blitt forferdet over den store innflytelse påtalemyndighetens representant, Bjørnvik, har hatt ved sine aggressive påstande om straff, inndragning etc. I mange år har det vært sagt at de som har vært dømt i Buskerud — har fått «Buskerud-tillegget».

Det må således bli tre av de høve herrer innen Påtalemyndighetens hvis forhold bør granskes. Nå kommer vel også statsadvokat Follestads forhold i søkelyset. Tidligere har jeg skrevet og krevet at statsadvokat Meland i Trondheim bør granskes. I «8. Mai» for 7-8 50 står det at kst. statsadvokat Helge Drabløs er beskyldt for «eklatant æreskrenkelse» og for å ha handlet «ubetinget utilbørlig».

Mot fhv. statsadvokat i landssviksaker, H. Bjørnvik, foreligger en rekke skriftlige vitneprov — bekreftet under rettslig forhør i 1950 — at han har misbrukt sin stilling til å forføre og søkt å forføre kvinner som han

De sparer oss

for en masse arbeide ved å betale

KONTINGENTEN for hele året under ett.

Også De sparer

bryderi og porto.

latt seg lede på avveier ved gjenom hat og hevn og dekke regjeringen Nygaardsvolds synder, hadde vært folk ikke fått det ulivssår det har fått og som det vil ta årtier for å lege. Som en sår — vil man høste.

Idag står NS-folk æresløse — stemplet som kriminelle forbrytere. Deres fotografier og fingeravtrykk står i forbryteralbumene. Her finner en tusener av våre beste bønder med slektstradisjon langt tilbake i vår historie. Tror noen at folk med æresfølelse — og som ikke forstår at de har gjort noe galt — kan glemme disse overgrep. En flokk av trellesinene menn kan en kanskje straffet håne og spyte på, men folk med æresfølelse kan ikke — som biskop Berggrav — sitte stille og la seg håne.

Hvorledes kan en vente at tusener av ærekjære — fedrelandsinnede kvinner og menn skal kunne kjempe med begeistring for sitt land når de står stemplet som landsforrædere og kriminelle forbrytere?

Det gjelder henimot 30,000 kampdyktige kvinner og menn. Skal de kjempe under tvang under et styre som har vanæret dem og som nekter å gi dem full oppreisning — er de lite eller intet verd. Får de derimot full oppreisning vil en nok finne, at der blant disse er sterkere krefter enn noen aner.

Jeg retter en appell til de norske myndigheter om å søke en ordning som i disse kritiske tider atter kan forene alle nordmenn.

De som er rammet av rettsoppgjøret må få full æresoppreisning og få tilbakebetalt bøter og erstatninger. Alle som sitter innesperret (når det ikke gjelder kriminelle forbrytelser) må frigris.

I øgnets øger trekker nisse-luen over hodet — og i tale og skrift luller de folket inn i troen på at kan det bare bli stille omkring rettsoppgjøret — så dette ikke blir «forkludret» se da vil alt bli bra her i landet.

Denne teori kunne være god nok, hvis det var en flokk av trellesinnede kvinner og menn en hadde med å gjøre. Men det er det IKKE.

De gamle grekeres lære: Hybris slo fast at overgrep følges av nemesis. La oss huske Bjørnsons ord i «Over Ævne»: «Der må noen begynne med å tilgi». Det er i den ellefte time.

Døden står ved vår dør, hvis vi ikke kan stå samlet som brødre.

Nyttårsaften 1950.

P. Harsem.

del rundskriv fra Oslo Politikammer gående ut på at endel beslagnede matvarer tilhørende nordmenn atter fritt kunne disponeres av eierne. Også hr. L'Abée-Lunds nasjonale samvittighet var imidlertid nå blitt så omfindtlig at han ikke fant det forenelig med sin samvittighet å undertegne disse rundskrivene. Han oppnådde da også å bli avskjediget, satt en ukes tid på Bredtvedt, og slapp ut til julen 1941.

Etter denne manøvre anså også hr. L'Abée-Lund seg som hjemmehørende på den rette siden.

8. «Dømmer ikke» og «Nasjonal holdning i Justisdepartementet og tilgrensende regioner», hvor det under omtalen av politiinspektør Tage Petterssons opptreden som politifullmektig i 1940-41 er sagt:

a) «Dømmer ikke» side 176:

«Men det fantes også en del politimenn som i flere eller færre tilfelle gikk langt i samarbeid med fienden, som tok imot hirdmenns og andre NS-folks anmeldelser, arresterte og fengslet de anmeldte patrioter, satte i gang energisk etterforskning og rullet opp sakene, søkte å få de arresterte nordmenn til å oppgi sine medskyldige, og som avslutning på det hele satte opp rapporter som under betegnelsen «bericht» ble oversatt til tysk og oversendt det tyske sikkerhetspoliti.»

b) samme bok side 183:

«Da de to embetsmenn er så kjente, er det grunn til å opplyse at de fortsatte sitt arbeid i Oslo politi til en tid etter at Amerika var gått inn i krigen. Da valgte de en forholdsvis ubetydelig og ufarlig foranledning til å gå.»

c) «Nasjonal holdning i Justisdepartementet og tilgrensende regioner» side 69:

«Men det fantes dessverre også en del politimenn som foretrakk å ta fiendens parti i denne strid — som vilig tok imot hirdmenns og andre NS-folks anmeldelser, arresterte og fengslet de anmeldte patrioter, satte i gang energisk etterforskning for å få rullet opp sakene, søkte å få de arresterte nordmenn til å oppgi sine medskyldige, og som avslutning på det hele satte opp rapporter som under betegnelsen «bericht» ble oversatt til tysk og oversendt det tyske sikkerhetspoliti.»

d) samme skrift side 71—73:

«Foranstående rapporter skriver seg som det vil sees fra den tid da Tyskland ennå seiret på alle fronter. Det dreiet seg i alle disse tilfelle om norske patrioter som allerede i begynnelsen av 1941 hadde sin plass i den norske motstandsbevegelse. Det synes med all fornøden tydelighet å fremgå at hr. Tage Pettersson ennå ikke hadde funnet sin plass på vår side.

Han hadde kunnet gjøre det samme som mange gode nordmenn i politiet gjorde både da og senere, nemlig sabotert anmeldelsene, varslet de an-

de ut igjen. Etter denne manøvre anså herrerne seg som hjemmehørende på den rette siden.

Etter frigjøringen er mange politifolk som under okkupasjonen forholdt seg overfor norske patrioter på tilsvarende vis som hr. Pettersson og skrev lignende «Bericht» til det tyske sikkerhetspoliti, blitt trukket til ansvar. De er blitt strengt straffet både for bistand til fienden og for angiveri, og er blitt ansett for uverdige til å få beholde sine stillinger. Siden har de gått på gaten, uten å få noe å gjøre og uten noe å leve av, æreløse og pengeløse.

9. «Dømmer ikke» og «Nasjonal holdning i Justisdepartementet og tilgrensende regioner» hvor det under omtalen av sorenskriver Vedelers opptreden som statsadvokat under krigen er sagt:

a) «Dømmer ikke» side 197:

«En sådan embetsmann gjorde seg derved selv objektivt skyldig i en særlig graverende form for bistand til fienden, og hans forhold synes å måtte rammes av strl. § 86.»

b) samme bok side 198:

«Det burde da synes nokså klart at den embetsmann i den norske påtalemyndighet som med tiltale, straff og nazistiske straffeforordninger, fulgte den norske ungdom som overensstemmende med våre paroler vegret seg ved å møte til den nazistiske A. T., derved gjorde seg skyldig i et så vel straffeverdig som uverdigg forhold.»

c) samme bok side 207 under henvisning til en dom mot en kvinne som er idømt 3 års fengsel for overtredelse av straffelovens § 86:

«Når en ser bort fra medlemskapet i NS og det ubetydelige bidrag til Frontkjemperkontoret er hennes handlinger nokså nøye tilsvarende det som er prestert av herrerne Norem og Vedeler.

d) samme bok side 207 under henvisning til en dom mot en mann som er idømt 3 års tvangsarbeid for overtredelse av straffelovens § 86:

«Når en leser disse dommer og sammenholder dem med Norems og Vedelers handlinger kan en ikke la være å steile. Disse to dommere har også medvirket til å tvinge igjennom arbeidstjenesten og arbeidsinnsatsen. Objektivt synes det som om deres virke var farligere enn det å sitte på et kontor og ekspedere innkallelser.»

e) «Nasjonal holdning i Justisdepartementet og tilgrensende regioner» side 50:

«Det burde etter dette, uten ytterligere påvisning være helt innlysende, at høye embetsmenn i det norske rettsvesen som så sent som høsten 1943 overensstemmende med nazistenes anvisninger i strid med motstandsbevegelsens oppfordringer, ved misbruk av sine embetsstillinger, med hjemmel i ugyldige nazistiske straffeforordning

være å steile. Disse to dommere har også medvirket til å tvinge igjennom arbeidstjenesten og arbeidsinnsatsen. Objektivt synes det som om deres virke var farligere enn det å sitte på et kontor og ekspedere innkallelser.»

c) «Nasjonal holdning i Justisdepartementet og tilgrensende regioner» side 50:

«Det burde etter dette, uten ytterligere påvisning være helt innlysende, at høye embetsmenn i det norske rettsvesen som så sent som høsten 1943 overensstemmende med nazistenes anvisninger i strid med motstandsbevegelsens oppfordringer, ved misbruk av sine embetsstillinger, med hjemmel i ugyldige nazistiske straffeforordninger, med midler som tiltale og straffedom, har straffedømt norsk ungdom som ikke ville inn i A. T., derved har gjort seg skyldig i et såvel straffbart som uverdigg forhold.»

11. «Dømmer ikke» hvor det under omtalen av politimester Welhavens opptreden i april 1940

a) på side 234 er sagt:

«Politimester Welhaven opptok straks etter okkupasjonen et samarbeid med fienden som etter manges mening gikk atskillig lengre enn ønskelig kunne være.»

b) på side 236 er sagt:

«Politimester Welhaven ga altså egne folk ordre til å arrestere de unge menn som forsøkte å gjøre sin plikt mot fedrelandet . . . En vet ikke grunnen til at politimesteren fant det forsvarelig å bistå fienden i hans bestrebelse for å hindre den norske mobilitetsering. Det synes klart at han burde ha overlatt til fienden å drive med slike kunngjøringer.»

12. «Dømmer ikke» side 249—250, hvor det under omtalen av ekspedisjonssjef Rognliens opptreden som leder av Sentralkontoret for rekvisisjoner og krigsskader er sagt:

«Når det er en så grov forbrytelse å skaffe fienden 3 lastebiler, er det helt uforståelig at herr Rognliens engrosvirksomhet har kunnet passere uten at en rett har tatt standpunkt til straffespørsmålet . . . jeg er ute av stand til å tenke meg forhold som på dette tidspunkt kunne gjøre handlingen rettmessig. . . .

Det fantes den gang liten unnskyldning for å medvirke til straffbar handling av denne art. . . .

Det er selvfølgelig mulig at herr Rognliens handling er fullt rettmessig. Men det vet vi ikke så lenge saken ikke har vært for retten.»

13. «Dømmer ikke» side 270, hvor det med sikte på biskop Berggravs tur til Krokskogen den 15. april 1940 er sagt:

«Det norske folk vet nemlig nå at det går an å dra til skogs sammen med fienden og forsøke å få våre vernepliktige til å vende tilbake til Oslo istedenfor å kjempe.»

(Fortsettes).

p.g.a. nushød? Hjelpe meg og vi arbeide for Dem i ledige stunder. Ekstra gode attester fra gårds- og skogsarbeid. Er 29 år, liten fam. Bill. mrk.: «Våreren nr. 17».

Stilling ønskes

Jeg søker stilling som disponent, bestyrer eller kompaniskap. Har 25 års praksis i tekstilbransjen. Allsidig praksis i kortevare, isenkram. Har handelsbrevkontorpraksis. Drevet egen Herre- og Damekonfeksjonsforretning i 15 år. Mitt medlemskap i NS har satt meg utav stilling og ødelagt mig økonomisk. De beste attester kan skaffes. Billett mrk.: «Landhandleri nr. 6».

Husbestyrerinne og budeie

Husbest. som selvstendig kan forestå husholdn. søkes til sentralt og pen gård på Østlandet, 4 mil fra Oslo, 3 m. fra st. Romerike. Middelstort tidsm. fjøs.

Helst østlands- eller trønderjenter. Mulige modige send Bill. under nrk.: «Personlig konferanse» nr. 10.

Sveiser, gårdsfolk

søkes til middelstort moderne fjøs fra våren eller før. Videre konf. snarest. Bill. mrk.: «Vår-sol nr. 13».

Mekaniker

rask, alsidig, vant med moderne maskiner søkes fra våren eller før. Konf. snarest. Bill. mrk.: «Godt hue nr. 14».

1-2 jerndreiere

ødruelig, øvete søkes fra våren eller før. Konf. snarest. Bill. «Tidlig sol nr. 15».

Hallo damer!

Småbruker (frontkjemper) 39 år med alm. bra utseende ønsker å komme i forbindelse med en sympatiserende landsdame eller ei som er interessert i stell av dyr. Bill. mrk. «Straks — 1951» nr. 11.

Dyktig Hushjelp

Dyktig, flink, helst voksen hushjelp, glad i barn ønskes. God lønn for god hjelp. Henv. fru dr. Giæver, Rognan i Salten.

Nordmørspostens Trykkeri